

Ds. Struif houdt al 25 jaar Grunneger Dainsten

'Gronings niet alleen goed voor blijspelletje'

Al vijftientig jaar houdt dominee Engel Jan Struif uit het Friese Oosterwolde zich bezig met de organisatie van 'Grunneger Dainsten' in de provincie. 'Het Gronings is niet alleen een dialect voor achterin de koestal of voor in een blijspelletje', aldus dominee Struif. 'Het is een volwaardige taal waarin je je literair kunt uitdrukken'. De Grunneger Dainsten zijn kerkdiensten voor gereformeerden, hervormden, katholieken, kortom voor iedereen die het evangelie wel eens in het Gronings wil horen uitdragen.

'Soms bellen mensen mij wel eens op en vragen: wilt u bij ons een Groninger dienst komen houden', vertelt dominee Struif. 'Ze doen daarbij duidelijk hun best om zo netjes mogelijk Nederlands te spreken. Dan zeg ik: waarom zou ik dat doen, jullie zijn daar kennelijk allemaal westerlingen en hebben geen behoefte aan een Groningse kerkdienst. Dat ontkennen ze dan natuurlijk en dan leg ik ze uit dat ze tegen mij wel Gronings mogen spreken. Groningers gaan te gauw tegen de dokter, de dominee en de notaris Nederlands spreken. Het Gronings hoeft niet altijd op het tweede plan te staan'.

Begonnen in Oostum

De Grunneger Dainsten zijn volgens dominee Struif begonnen in het kerkje van Oostum. Dominee Struif had sinds 1964 als pastoraal medewerker zijn standplaats in Garnwerd, waar dat kerkje ook bijhoorde. Er vond alleen 's zomers een aantal diensten plaats, vanwege het ontbreken van verwarming, en Struif kwam op het idee deze diensten een bijzonder karakter te geven door ze in het Gronings te houden.

Al gauw daarna breidde dit initiatief zich uit en richtte dominee Struif samen met pastoor Röben onder de paraplu van de Provinciale Raad van Kerken in 1973 de Commissie Grunneger Dainsten op. 'De aanleiding was dat het kerkje in Oostum vanwege de te hoge onderhoudskosten voor een symbolisch bedrag verkocht was

- Dominee E.J. Struif: 'Blij dat de scheiding tussen de kerken steeds meer verdwijnt'.

udgerstichting. Deze stichting houdt zich ook bezig met de organisatie van cursussen voor bijbelvertalingen. 'Momenteel zijn er twee commissies bezig bijbelvertalingen, een voor het Oude en een voor het Nieuwe Testament. In het begin werden de vertalers nogal in het diepe gegooid, nu zijn er in samenwerking met de universiteit cursussen. We willen graag dat er meer mensen komen die zich bezighouden met bijbelvertalen. Tevens willen we graag het aantal commissies uitbreiden tot vijf. Eigenlijk zouden we ook nog een beroepskracht moeten hebben die het werk allemaal

Mensen en hun werk

coördineert. Maar of dat haalbaar is, weet ik niet'.

Ook 25 jaar dominee

Het 25 jarig jubileum van dominee Struif als organisator van de Grunneger Dainsten valt samen met zijn jubileum als dominee. In 1966 was hij beroepen tot dominee in de gemeente Ezinge. 'Op het gymnasium in Winschoten twijfelde ik tussen geschiedenis en theologie', vertelt Struif. 'Uiteindelijk is het theologie geworden en heb ik gekozen voor dominee'. Het afgelopen kwart eeuw is voor de kerken niet gemakkelijk geweest, gezien het grote aantal mensen dat de kerk de rug toe keerde. 'De kerk dreigt inderdaad een beetje een randverschijnsel te worden', aldus Struif. 'Aan de andere kant, het is nu wel zo dat de mensen die in de kerk komen ook echt gemotiveerd zijn. Vroeger was het gewoon om in de kerk te trouwen of je kind te laten dopen. Nu is het iets bijzonders. Iemand heeft er bewust voor gekozen'.

Dominee Struif bleef tot 1972 dominee in Ezinge. Daarna werd hij in Zuidhorn beroepen. Sinds 1985 zit hij nu in Oosterwolde. 'Ik heb niet echt moeite gehad om aan het Fries en aan de Friezen te wennen', vertelt hij. 'De mensen spreken hier Ooststellingwerfs,

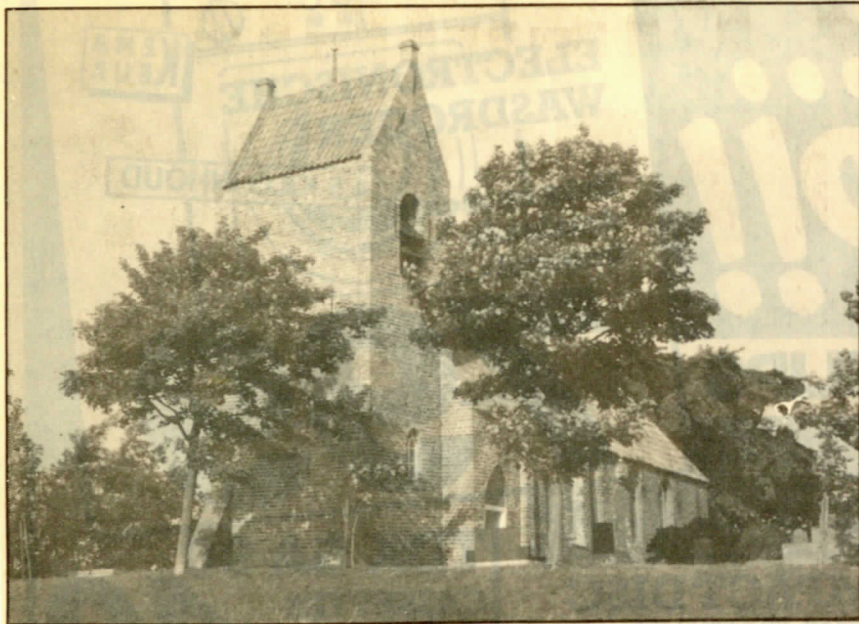
dat staat vrij dicht bij het Drents. Een groot voordeel van deze plaats is dat ik nog dicht onder de rook van Groningen woon. Dat is voor mij geen doorslaggevende factor, je moet jezelf niet opsluiten, maar ik vind het wel prettig'.

Scheiding

Struif, van oorsprong vrijzinnig hervormd, juicht het toe dat de scheiding tussen de kerken steeds meer is verdwenen. 'Toen ik in Oosterwolde kwam waren de vrijzinnig hervormde kerk en de rechtzinnige net weer samen één gemeente. Dat vind ik erg fijn. In de loop van de tijd had men ingezien dat de stromingen te veel tegenover elkaar hadden gestaan. Ik vind dat je de verschillen tussen de stromingen sterk moet relativiseren'.

Dominee Struif is ook tevreden over het feit dat er met andere kerkgenootschappen steeds meer samenwerking komt. In die zin zijn de Grunneger Dainsten natuurlijk al 25 jaar lang een voorbeeld van oecumenische samenwerking. Wat is volgens hem de taak van de kerken in de huidige tijd? 'De kerk moet het evangelie vertellen voor de mensen van vandaag. Kerken moeten zich niet isoleren, maar zien wat er in de wereld te koop is. Hoewel ze zich er ook voor moeten hoeden om al te snel een politiek standpunt in te nemen. Maar bijvoorbeeld op het gebied van het milieu, de bewustwording van de Schepping, kunnen kerken een belangrijke bijdrage leveren. En ander voorbeeld is de armoedeproblematiek die de Raad van Kerken onder de publieke aandacht heeft gebracht'.

'Verder vind ik dat kerken de ontwikkeling waarbij jongeren zich afwenden van de kerk, moeten stoppen. Het is tegenwoordig heel moeilijk om jongeren door middel van catechisatiebijeenkomsten en dergelijke te binden, ze hebben al zoveel sport, verenigingen enzovoorts. Predikanten moeten zich in de diensten meer tot jongeren en kinderen richten, ze actief laten deelnemen aan de dienst. En je moet willen luisteren, heilige huisjes omver willen trekken. Jongeren bijvoorbeeld zijn vandaag de dag meer op het visuele ingesteld, daarmee moet je in de jeugddiensten rekening houden'.

- Het kerkje van Oostum waar de Grunneger Dainsten zijn begonnen.

aan de Stichting Oude Groninger kerken. Dat gebeurde met meer kerkgebouwen, zodat ze dus niet meer tot een kerkgenootschap behoorden. We kwamen op het idee om in deze kerken Grunneger Dainsten te gaan houden. Momenteel zijn er jaarlijks ongeveer zestig dainsten, verspreid over diverse lokaties in de provincie. We zijn nu een soort 'serviceinstelling', vertelt Struif. 'Op verzoek leveren wij predikanten die een Grunneger Dainst kunnen houden'.

'De Grunneger Dainsten verlagen voor veel mensen de drempel om in de kerk te komen', gaat hij verder. 'We krijgen mensen die uit nieuwsgierigheid komen en de laatste jaren niet meer in de kerk zijn geweest. Je kunt ook in het Gronings iets meer zeggen, de sfeer is wat gemoedelijker. Het aanvangstijdstip is bijna altijd zondagavond om zeven uur, dat betekent dat veel mensen er heen kunnen. Er komen op deze diensten ook relatief veel jongeren'.

Inmiddels is de Commissie Grunneger Dainsten opgegaan in de Li-